

ГОМАН

Цэна с перэсылкай і дастаўкай да хаты:

на 1 год—4 м. 80 фэн., на 1/2 году—2 м. 40 ф., на 3 месяцы—1 м. 20 ф., на 1 мес.—40 фэн.

Беларуская Віленская часопісь

выходзіць два разы у тыдзень: у аўторкі і пятніцы.

Адрэс рэдакцыі: Вільня, Завальная 7.

Адрэс адміністрацыі і экспедыцыі:

М. Стэфанская 23.

Цэна абвестак:

на 4-ай старане за радок дробнымі літэрамі—25 фэнг.; дробныя абвесткі—па 5 фэн за слова. Абвесткі аб сьмерці—60 фэн. за лінейку дробн. друкам.

№ 63 (155). Год II.

Вільня, 7 жніўня 1917 г.

Цэна 5 фэн. (3 кап.).

Ўход у Молдавію.

6 жніўня.

Заходні тэатр:

Фронт Рупрэхта Баварскага: У Фляндрыі—слабая баевая чыннасьць. У вечары на паадзіночкіх адрэзках яна даходзіла вялікай сілы. Сільныя англіцкія мейсцовыя атакі ўначы і сягоньня раніцай між дарогай Іпр—Мэссін і Ліс усюды адбыты. З 25 разбітых перад нашым фронтам варожых панцырных аўтомобіляў мы ўзялі значнае чысло кулямэтаў.

Усходні тэатр:

Фронт Леопольда Баварскага: Група войск Бэм-Эрмолі:

Уздоўж Збруча—мейсцовыя бітвы між Днястром і Прутам расейцы ізноў задзержаліся.

Фронт эрц-герцага Іозэфа: На палудзённым усходзі ад Чэрновіц, на румынскай граніцы, ворагі аказваюць адпор. Мы стаім перад месам Сэрэт і ў вострых бітвах здабылі Радаўц. Наабапол Молдавы і на ўсходнім беразі Быстрыцы здабыты расейскія пазыцыі на гарах.

БАЗЭЛЬ. С Пецярбурга паведамляюць, што ў Манджурью перавезена ўжо больш за паўмільёна японскіх салдатаў. Японцы занялі і ўмацавалі Владывасток, Харбін, Кірэн і Мукдэн. На Амур—японскія варты. Усё ўпраўленьне—ў японскіх руках. Японія бытцам-то учыніла гэтыя крокі са згодай расейскага ўраду.

ПЕЦЯРБУРГ. (П.Т.А.). 4 жніўня а 5 гадз. ў Зімовым Палацы засядаў рада міністроў, на каторай быў Керэнскі, вярнуўшыся ў Пецярбург і ўзяўшы назад сваю просьбу аб адстаўцы.

ПЕЦЯРБУРГ. (П.Т.А.). Капітан Неміц назначэн за контрадмірала і начальніка Чорнаморскага флота замест адмірала Колчака.

ШТОКГОЛЬМ. З Одэсы і Ростова на Доне даносяць, што тамака выяўляецца сур'езная работа дзеля павароту старога ладу. Народ робіць вялікія дэманстрацыі проці рэвалюцыйнага ўраду. У дэманстрацыях прынімалі ўдзел

памешчанне у бальніцах салдаты. Есць сур'езныя знакі, што партыя правых, асабліва ў палудзёнай Расеі, здабывае ўсё болей сілы.

ПЕЦЯРБУРГ (Рэўтэр). Разрыў між урадам і кадетамі пацвердзіўся. Аўксентев, маршалак спаўніцельнага камітэту сельскага з'езду, пазначэн за міністра ўнутраных спраў.

ПЕЦЯРБУРГ (Н.Т.А.). Міністар сельскай гаспадаркі Чэрнов заявіў міністру-прэзідэнту Керэнскаму, што ён выступае з ўраду, каб праследуючы людзей, што узводзяць на яго брахню, ня быць звязаным сваім становішчам. Мейсцо міністра сельскай гаспадаркі астаецца незанятым.

ПЕЦЯРБУРГ. Рэдактар «Утра Расіі» назначаецца за дырэктара Пецярбурскага тэлеграфнага агенцтва.

ПЕЦЯРБУРГ. 4 жніўня шасціра аружных людзей пад'ехалі на аўтомобілі да сэнату, звязалі вартуны і забралі вялікую срэбную фігуру Кацярыны II і іншыя старасьвецкія рэчы даной разам на паўтара мільёна руб.

ГЭЛЬСІНГФОРС. (П.Т.А.). На агульным засяданні рады раб. і салд. і дэпутаті ад флота і палкоў пры вышэйшых чынах прынята рэзолюцыя, каторая прызнае тымчасовы ўрад за правамоцны орган расейскай рэвалюцыйнай дэмакратыі і высказывае нездавольство фінляндскай дэмакратыі, каторая без згоды расейскай дэмакратыі аб'явіла незалежнасьць Фінляндзіі.

ГЭЛЬСІНГФОРС. (П.Т.А.). Сэнат пад маршалкоўствам генэрал-губэрнатора перавагай 15 галасоў проці 10 галасоў соцыялістоў паставіў апублікаваць загад тымчасовага ўраду аб роспуску сэйму. Дэпутаты апошняга, ня выслушаўшы загаду, разыйшліся.

БЭРЛІН (В.Т.Б.). У Атлянтыцкім акіане і Паўночным моры нашы падводныя лодкі ізноў затапілі 6 параходаў і 2 парусьнікі.

МАДРЫД. Жалезнадарожныя саюзны офіцыяльна апавесцілі агульную забастоўку на 10 жніўня.

ПЭКІН. (Гавас). Міністарство ўсемі галасамі высказалося за аб'ядленьне вайны Нямеччыне.

Коаліцыйны кабінэт.

Нязгодлівасць у ідэйным становішчы рэвалюцыйнай дэмакратыі Расеі і ліберальнай буржуазіі аснована на розніцы іх агульнага сьветагляду. Але найбольш ярка выяўляецца яна ў дзвех справах: у справе нацыянальнай і ў справе зямельнай.

На грунці нязгодлівасці ў нацыянальнай справе расейскае міністарства ўжо раз перажыло крызіс: кацэцкія міністры, не хацеўшы прыстаць на аўтаномію Украіны ў федэрацыйнай расейскай рэспубліцы, выступілі з кабінэту. Цяпер, калі між кабінэтам і кадетамі ўзяліся новыя перагаворы аб удзеле кацэцоў у ўрадзе, на першы плян высунулася справа зямельная.

Зямельная справа пры страшэнным малазямельлі ў селян здаўна занімала ў Расеі адно з першых месцаў. Вясковае беднота, бачучы перад сабой безмяжовы абшары дворнай, казённай, царскай, манастырскай, царкоўнай і іншай зямлі, бачыла ратунак для сябе толькі ў адабранні гэтых абшароў ад іх валадароў і раздзелі між усімі, хто сваімі рукамі вырабляе яе. І заўсёды рух да волі быў звязан у Расеі з жаданнем зямлі, што выявілася ў так популярным клічу: «Зямлі і волі!»—Вось, і цяпер, пры здабыванні палітычнай волі, народ у Расеі ждзё спаўнення і сваіх старых думак аб зямлі,—і соцыялістычныя міністры, ладзучы новае ўраўнаважанне ў Расейскай дзяржаве, не маглі абмінуць гэтай справы: каб здаволіць народ, яны намерзілі развязку яе на грунці канфіскацыі вялікіх абшараў панскай, царскай і царкоўнай зямлі. У гэтым кірунку быў зроблен ужо адзін вельмі сур'езны крок: як данасілі тэлеграмы, тымчасовы ўрад забараніў уселякую прадажу і куплю зямлі.

Што тымчасовае правіцельство пцвёрда намерзіло ісці па гэтай дарозі ў зямельнай справе, паказвае факт, што за міністра сельскай гаспадаркі быў назначэн вядомы ідэоляг нацыяналізацыі зямлі, Чэрнов. І катэты ў сваіх перагаворах з тымчасовым урадам аб коаліцыйным кабінэце стаўляюць за першы варунак свайго удзелу ў ўрадзе, перамену аграрнай палітыкі і адстаўку найбольш яркага прадстаўніка яе, Чэрнова.

У справе нацыянальнай, у справе федэралізму ў Расейскай дзяржаве тымчасовы ўрад удзержаў сваю пазыцыю, прыстаўшы на жаданьне украінцоў. Чы удзержыцца ён і на сваім становішчы ў справе зямельнай?

Тое, што Керэнскі шукае цяпер дарогі да злучэння ўсіх лі-

беральных партыяў у тымчасовым правіцельстве, паказвае, што учасце ліберальнай буржуазіі ён прызнае канечна патрэбным. Але німа споркі, што апошняя ніколі ня пойдзе поплец с соцыялістамі ў развязцы зямельнай справы, і здаецца, што коаліцыйнае міністарство разаб'ецца аб гэты падводны камень.

A.

Дарэмныя жалбы.

Пасля таго, як тутэйшае польскае грамадзянства пайшло падарозі поўнага бойкоту беларусоў і іх справядлівых патрэб,—пасля таго, як тутэйшыя палякі ўсіх кірункаў палітычнай мыслі звярнуліся да нямецкай імперскай уласці, каб с'помаччу яе далучыць нашу бацькаўшчыну да Польшчы і аддаць наш народ пад польскае шляхоцкае панаваньне, не звертаючы ніякай увагі на голас беларускага народу,—урэшці, пасля таго, як палякі разбілі ўсе грамадзкія арганізацыі, у каторых разам працавалі ўсе нацыянальнасьці нашага краю,—яны, палякі, гэтым самым утрацілі право грамадзянства ў Беларусі, утрацілі право голасу пры развязцы пытаньня аб будучыне нашай Бацькаўшчыны.

Відаць, з гэтай прычыны іх сумленьне не зусім спакойнае. Калі тутэйшыя палякі гэтага ешчэ не разумеюць, дык гэта добра зразумелі палякі ў Польшчы, каторыя пачалі гаварыць аб беларускім пытанні і развязцы яго, жалючыся, што палякам адмаўляюць у гэтай справе права голасу. У № 165 з 22.VII выдаванай у Любліне польскай газеты „Dziennik Narodowy“ мы чытаем, што адносіны да беларускай справы, каторая гістарычна і фактычна звязана с польскай справай,—гэта прычына таго, што палякам у гэтай важнай для іх справе адмаўляюць голасу.

Побач з гэтым голасам мы падаем тут вестку другой польскай газеты—органа польскіх соцыялістоў „Narzęd“, выдаванана у Кракаве. У № 167 з 22.VII. 1917 г. „Narzęd“ даносяць, што ў Вільні нованаладжэн палякамі „Нацыянальны Клюб“, прыняўшы рэзолюцыю, у каторай між іншым гаворыцца: У пцвёрдым пераконанні, што злучэнне Польшчы з Літвой забеспечыць польскай дзяржаве моц і здольнасць да жыцця, „Нацыянальны Клюб“ лічыць патрэбным памагчы гэтай справе, высказываючы і пашыраючы свае палітычныя пагляды. Дзеля гэта-

